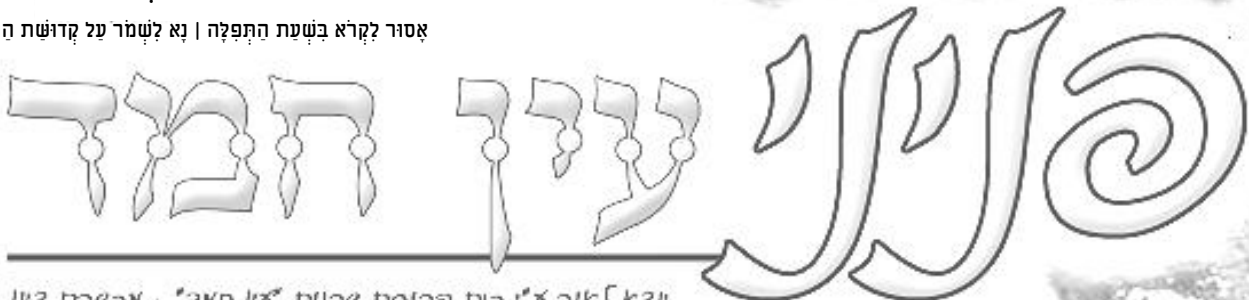

פְּרֻשֶׁת רְאָה | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּמְרֵי עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

יִצְחָק לְאֵאוֹר ע"י בֵּית הַכְּנִסִּית שְׁכֻנַּת עֵין חַמַּד - אֲבִשְׁרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת רְאָה – הַבְּרָכָה לְנוֹתָן הַצְּדָקָה

"נָתַתָּן תְּתֵן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבַבְךָ בְּתִתֵּן לוֹ"

כִּי בְּגִלְלַת הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים טו, י)

האמונה המוחשית באותן ברכות, הביאה את האדמו"ר מקומרנא למעשה צדקה מופלא.

היה זה בימי החורף. אותה שנה היו ימי החורף עזים ביותר. אשת האדמו"ר חלתה במחלה קשה, והאדמו"ר עקב החורף הקשה מנע מחסידיו לבוא ולהביא לו פדיונות, וכך מצבו הכלכלי נעשה קשה, ולא איפשר לו אפילו לקנות את התרופות לרבינית.

הרופא שהגיע השאיר רשימה ארוכה של תרופות הכרחיות אולם האדמו"ר לא הצליח לרכוש אותן. בלית ברירה יצא אחד ממקורביו לאסוף כסף עבורו. ולבסוף הצליח לאסוף כסף ואף לקנות פת לחם עבור החולה, שכן הבית היה ריק מכל.

כשקיבל האדמו"ר את הכסף לידי, מיהר לקחתו ולפזר אותו לצדקה. "רבי, על מה ולמה?", תמה התלמיד שאסף את הכסף.

הרבי השיב, כשפניו שלווים: "התנא ר' יהודה אומר: 'טוב שברופאים- לגיהנום' (סוף מכילתין פב ע"א), ופירושו, מי שסבור שהטוב מגיע מהרופאים- הרי הוא הולך לגהינום. הדבר היחיד שמביא טוב על האדם הוא מעשיו הטובים ומעשה הצדקה שהוא נותן, לפיכך מיהרתי לתת לצדקה את סכום הכסף שהיה בידי, כי מבקש אני להוסיף זכויות עבור האישה החולה".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסו שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

נתינת הצדקה לעני צריכה להיעשות מתוך סבר פנים יפות ובכבוד. חז"ל מלמדים אותנו, כי בשכר מצוות הצדקה זוכה האדם לשש ברכות.

ואילו נתינה בסבר פנים יפות מזכה את האדם באחת עשרה ברכות, כמבואר בגמרא (ב"ב ט ע"ב): "ואמר רבי יצחק כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות והמפיסו בדברים מתברך באחת עשרה ברכות".

בפשטות הכוונה היא, שהמפיסו זוכה באחת עשרה ברכות בנוסף לשש שנאמרו קודם. כך שהוא זוכה בסך הכל לשבע עשרה ברכות, כתוצאה מהצדקה שניתנת במאור פנים!

רמז לכך מביא הרב מרדכי דרוקר זצ"ל בספרו 'תכלת מרדכי' מן הפסוק שלפנינו: בכל התורה כולה נאמר: "נתן", חסר אות ו'.

ואילו כאן כותבת התורה "נתון" בכתיב מלא, רמז לכך שנתנית הצדקה מביאה על האדם שש ברכות.

ואילו אם אדם עושה את מעשה הצדקה מתוך פיוס לעני, ומקפיד: "ולא ירע לבבך בְּתִתֵּן לוֹ" (דברים טו, י) הוא יזכה ש"בְּגִלְלַת הַדְּבָר הַזֶּה יְבָרְכֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים טו, י).

תיבת "הזה" עולה בגימטריה לשבע עשרה, ורומזת על דברי הגמרא שמי שנותן צדקה מתוך פיוס לעני- יזכה לשבע עשרה ברכות.

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארן בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

צינוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רחל בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל

11/08/2018		ל' באב תשע"ח	
פרשת ראה			
הפטרה: "ענייה סוערה"- ישעיה נ"ד			
ה"ת	כניסה	יציאה	ה"ת
20:55	18:53	20:04	20:55
20:52	19:11	20:02	20:52
20:55	19:13	20:04	20:55
20:52	19:11	20:02	20:52

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן אריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---	--

שואל ומשיב בהלכה – תנור - חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם ניתן להשתמש בתנור בעל תא אחד בלבד לאפיית מאכלי בשר וחלב (לא ביחד)?

Ice

תשובה

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

בתנורים כיום, מצטברים בחלל התנור אדים, ויתכן שתקרת התנור - דינה כמכסה של סיר, כיוון שהיא קולטת את האדים החמים. כשם שמכסה של סיר נעשה בשרי או חלבי מחמת האדים העולים אליו מן התבשיל ומתעבים על גביו, כך גם תקרת התנור. ממילא, כשם שלא ניתן להשתמש במכסה בשרי לסיר חלבי וכן להיפך, כך לא ניתן להשתמש בתנור בשרי למאכלי חלב או בתנור חמץ למאכלי פסח בלי להכשירו.

אומנם תקרת התנור וקרקעיתו מתחממות עד לחום של ליבון קל מגופי החימום הנמצאים מאחוריהם, ותוך כדי שימוש הזיעה נשרפת, ויתכן שדי בכך, אך דפנות התנור אינן מגיעות לחום כזה, ועליהן גם מצטברת "זיעה". בעיה נוספת היא בתבשילים השווים בתנור עם התקררותו. האדים העולים מן התבשיל בהחלט מתעבים על דפנות התנור ולכן דינו כדין התבשיל המתבשל או הנאפה בו. בעת אפייה בתנורי "טורבו" שגוף החימום נמצא מאחור ולא בתקרת התנור, וודאי שהתקרה נחשבת כמכסה של סיר.

והנה תנורי אפייה שבזמנינו, שפתחיהם אטומים ודלתותיהם נסגרות היטב, יש מפוסקי זמנינו שכתבו, שצריך לחוש שמא במהלך האפייה עולה זיעה [אדים] מהמאכל ונבלעת בדופני התנור. מקורות: שו"ת אגרות משה (ח"א סימן מ). אף שבספר 'בדי השולחן' (ביאורים סימן צב ס"ח ד"ה לכתחילה) הביא דעות הפוסקים הסוברים שמצד הדין אין לחוש לזיעה שבתנורים, מחמת כמה טעמים ונימוקים.

מי שיש לו רק תנור אחד עם תא אחד בלבד, העצה היא, שיקפיד להשאיר את התנור בחזקת פרווה, וכשירצה לאפות מאפה בשרי או חלבי, יכסנו היטב, ואז יישאר התנור לעולם בחזקת פרווה.

פגיעה בזולת

עד כמה עלינו להיזהר לבל נפגע חלילה בזולת - זאת לא ניתן לתאר ולשער. לעיתים האדם עובר ניסיונות רבים ועצומים ואינו יודע, כי כל אותם ניסיונות הם למעשה פרי מעלליו. על זאת כבר אמרו רבותינו על הנאמר בפרקי אבות - "דע מה למעלה ממך", ודרשו רבותינו, אם אתה רוצה לדעת, מה גוזרים עליך בשמי מרומים - "דע מה למעלה- ממך". הם לפי מעשיך.

מעשה באברך, שחלפו מספר שנים מנישואיו, ועדיין לא זכה להיפקד בזרע של קיימא. לאחר שהירבה בתפילות, התפלל בציונים של שוכני עפר, פנה לרבנים שונים, בסיכומו של ענין הגיע אל הגה"צ רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל ותינה בפניו את צרתו והפציר בו, כי יבטיח לו זרע של קיימא.

הביט בו הצדיק ולבסוף אמר: "דע לך, כי הרב שסידר קידושין בחופתך נפגע ממכם... עליכם לפייסו, בטרם תבואו אליי". דמו של האברך קפא בעורקיו. הוא זכר, כי הגאון רבי דוד פוברסקי זצ"ל ראש ישיבת פוניבז' הוא שהוזמן לסדר קידושין בחופתו. אחרי כמה דקות של חיל ורעדה נזכר לפתע, שאכן היה שם משהו... וכך היה מעשה:

המחותנים ביקשו להוסיף לכתובה מספר תנאים נוספים, שבדרך כלל לא נהוג להכניסם לכתובה. רבי דוד פסק, כי אינו מסכים לכך, וכי אם יוסיפו את השורות לא יסכים לסדר קידושין. אחד המחותנים הגיב, ברגע הלחץ, כי הוספת השורות הללו מאוד נחוצה ואין ברירה, גם אם רבי דוד לא יסדר את הקידושין....

רבי דוד קם ללכת. ורק בחלוף דקות התעשתו המחותנים ואצו אחריו להשיבו. הבטיחו לו, שתהא הכתובה כרצונו בדיוק. רבי דוד ענותן מופלא ושפל ברך, שב בשמחה, סידר קידושו והכל על מקומו בא בשלום. **אלא שמסתבר, כי מן השמים לא הסכימו למחול על הפגיעה בכבוד התורה...**

עת רץ האברך כחץ מקשת, מאשדוד אל מעונו של רבי דוד בבני ברק. ששטח בפניו את בקשתו בדמעות, כי יואיל למחול לו. הוא תיאר בפני רבי דוד את צרתו וכי הצדיק רבי מאיר אביחצירא גילה ברוח-קודשו כי עלבון כבוד התורה מפריע ומעכב כאן... רבי דוד שמע את דברי האברך בצער ובכאב גדול, ולפתע פרץ בבכי מזעזע, על כך שבעטיו נמנע פרי בטן מזוג יהודי. הוא מיד הצהיר מפורשות, כי מחול במחילה גמורה, ואין לו כל קפידה. עוד באותו ערב שב האברך אל רבי מאיר וסיפר לו, כי הושגה המחילה המיוחלת ולא זז משם, עד שהובטח לו משאלת ליבו. ואכן לפקודת השנה זכה להיפקד במז"ט.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין- גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל אזור בארץ. ההשגחה החל מזמן הספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 0526329144

מניינים

לקבלת העלון חנם ב- email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל PrineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

המקובל הרב כליפא בן מלכא זצ"ל (רכב"ם) - נולד בשנת ה'ת"ל (1670) לערך בעיר סאפי (אספי) שבדרום-מערב מרוקו. בן יחיד להוריו. לאחר שהתייתם משני הוריו נדד ברחבי מרוקו עד שהגיע אל העיר פאס, ובה למד תורה בישיבותיהם של ר' יהודה בן עטר ור' שמואל הצרפתי. לאחר זמן מה שב לעיר מולדתו ושם המשיך ללמוד בישיבתו של ר' יוסף בואינו די מיסקיטה עד ששוב נאלץ לעזוב מפחד המלכות. לאחר מכן עבר לעיר אגאדיר שבדרום מרוקו כאשר החל לעסוק במסחר בעזרת ר' שלמה בן ישרון (אחינו של רבנו) אולם את רוב שעות היום הקדישו הוא והחברותא שלו ר' שלמה פינטו ללימוד התורה כשהם עטופים בטלית ועטורים בתפילין ורק את מקצת היום הקצו לעסוק במסחרם.

נודע כתלמיד חכם עצום, פייטן ובלשן. גאון, ידידו רב לו בכל מכמני התורה, ביחוד התנשאה חכמתו הנדירה בחכמת הקבלה. חכמי הדורות שאחריו כינוהו הרב החסיד, המלומד בניסים, ארי במסתרים, המקובל האלוקי. ענותן מופלא. יחד עם חברו ר' יעקב גדליה הפך את בית-הכנסת בו הוא התפלל למרכז רוחני ולבית-מדרש. הרביץ תורה ברבים ואף מונה לרב הקהילה באגאדיר ומקהילות שונות ברחבי מרוקו פנו אליו בשאלות הלכתיות. השתתף בוויכוחים עם נוצרים על ענייני הדת. בכל ענייני קודש נהג לחתום את שמו 'אסף' - שם שניתן לו בחלום ועולה בגמ' של שמו 'כליפא' (141). נפטר ב-ג'ג' באלול. שנת פטירתו אינה מצויינת על ציונו המקורי וישנן הערכות כי בשנת ה'תק"כ (1760) לערך נפטר. חי כ-90 שנים. ציונו בתחילה היה בבית העלמין הישן באגאדיר, לצד גיסו רבי שלמה פינטו זצוק"ל, ובנו רבי אברהם "הנזיר" הי"ד. לאחר מכן הועבר לבית-העלמין החדש.

סבא: ר' משה בן עטר (מצד אמו). **אשתו:** בת ר' יצחק מונדיס. **בניו:** דוד (נפטר בגיל 11), ר' אברהם 'הנזיר' הי"ד. **אחיותיו:** מרת מלכה (נישאה לר' דוד בן ברוך אשר הגיע למרוקו כשד"ר מארץ הקודש), מרת שמחה. **מרבותיו:** ר' יוסף די מיסקיטה, ר' יהודה בן עטר, ר' שמואל הצרפתי. **חברותא:** ר' שלמה פינטו (גיסו- אביו של הצדיק ר' חיים פינטו הגדול). **מספריו:** יכף נקי- פירוש על התפילה ושירים **ירך וטוב-** על שו"ע (אבד במרוצת הדורות) **יקול רינה** וכן מספר פיוטים

פינות רבות היו לרבינו, בספינות אלו היו מעבירים סחורות מעיר לעיר וממדינה למדינה. ואולם הצדיק לא הקדיש זמן רב לעסקיו הגשמיים, כי כל כולו היה עסוק בתורה הקדושה. המעשה המופלא הבא ידוע בקרב יהודי אגאדיר המספרים בהתפעלות, כי בעיצומו של יום הכיפורים הקדוש, בעת שרבי כליפא היה בבית-הכנסת כשהוא שקוע בתענית ובתפילה, באו וסיפרו לו, כי הגיעו אוניות העמוסות בסחורה לנמל אגאדיר.

הצדיק חשש כי עוד מעט קט יבואו אליו הסוחרים הגויים ויטרידו אותו בענייני המסחר ביום הקדוש. הוא מיד התאזר בתעצומות נפש ונשא תפילה להקב"ה, בה הוא ביקש מבורא העולם, כל יכול, שכל הספינות על מטעניהן יטבעו בים ולא יתחלל על ידו חלילה קדושת היום. בקשתו ותפילתו שיצאה מלב טהור התמלאה במלואה ו**לנגד עיניהם המשתאות וקול זעקותיהם של פועלי הנמל והסוחרים שהתקבצו סביבות הנמל התרוממה סערה עצומה בים, ומיד שקעו הספינות מאליהן בתוך מצולות הים, ועימם ירדו למצולות הסחורות הרבות.**

כשהודיעו זאת לצדיק, הלה לא חש הפסד כלל, אלא, אדרבא, אנחת רווחה פרצה מלבו הטהור על כך שעמד בניסיון, והוכיח, כי **ממונו לא נחשב בעיניו כלום.** מאותו מעשה ירד הצדיק מנכסיו, ונשאר ללא מקורות פרנסה והפך לעני מרוד. אולם אחד מעשירי אמסטרדם, נטל על עצמו לפרנסו עד יומו האחרון. מעניינת היא עדותם של יהודי אגאדיר המתגוררים בעיר הנמל. על פי עדותם, בתנאי מזג אוויר מיוחדים של שפל הים ושפל הרוח, ניתן להבחין בתורני האניות של רבינו, המבצבים מקרקעית הנמל, המעידים על כוח תפילתו של הצדיק.

רבינו היה בן קדוש וטהור בשם ר' אברהם, שלא פסק מלימוד התורה הקדושה. בשעה שעמד בנו להיכנס לחופה, הגיעו המוזמנים לביתו וליוו אותו בתופים ובמחולות למקום החופה. והנה לפתע הגיעה כנופיית שודדים, שחסמה את דרכם, וראש הכנופיה קרא לעברם: "יהודים! אנו רוצים 'קורבן דמים' ולכן הביאו לנו את ראשו של החתן, ואם לא תביאו אותו, נמית את כולכם!"

דממת מוות השתררה במקום, והנה לפתע פסע הצדיק רבי כליפא לעברם של השודדים ואמר להם: "קחו אותי תמורת בני וחוסו על חיי החתן העומד לבנות את ביתו!". אך כששמע החתן את דברי אביו, פנה לעברו ואמר לו: "חלילה לך אבי! זכות גדולה התגלגלה לידי למות על קידושה, ובשעה קלה אזכה להיות בגן עדן במחיצתם של הצדיקים הרוגי מלכות". מיד הסתובב החתן ונפרד לשלום מכלתו וביקש ממנה, שתקים במהרה בית בישראל. ובראש מורם צעד לקראת הרוצח שלחץ בדם קר על ההדק, והחתן הי"ד נפל ארצה והתבוסס בדמו!

הרוצחים הריעו בשמחה ודהרו לדרכם, ואילו האורחים נותרו קפואים במקומם ונתנו קולם בבכי על 'השמחה שהפכה ליגון!'. באותה שעה ניגש הצדיק רבי כליפא לבנו המת, כרע לעברו ואחז בידיו ובראשו ונשא עיניו למרום ואמר: "ריבוננו של עולם! עד עתה כשהתפללתי 'ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך' הייתה לי עדיין 'פינה בלב' של אהבה שמורה לבני הקדוש, אך עתה אבא שבמרומים! לאחר שבני עלה השמימה לחסות בצילך, פנוי כל ליבי לאהבתך בלבד!"

וסיפר על כך. הם בתגובה שאלוהו: "מה אתה 'מבשל' לנו?". חשדו שהוא מארגן מארב פיננסי מתוחכם - היו בטוחים בזה. סיפר, שזה מה שהרב אמר לו לעשות. תמהו: "מה לך ולרבאיי?! איזה עסקים יש לך איתו?". השיב להם: "זה לא סתם רב, זה צ'יף רבאיי...".

הדבר נראה להם לא מציאותי, והם החליטו לברר את העניין. שלחו לארץ את אחד השותפים. ראשית הוא נכנס לשגרירות האנגלית וברר, מי זה רבאיי שטיינמן? אמרו לו אדם חשוב, שקול, חכם, אפשר לסמוך עליו. הגיע לבית מרן. הכניסוהו פנימה. הוא הסתכל בתדהמה על הקירות. הוא היה בטוח, שהגיע לצ'יף רבאיי והנה בית של עניים. היכן הרב מטמין את כספו?

נתנו לו כסא פלסטיק לשבת עליו. הסתכל עליהם נדהם. כנראה חשב: 'בחדר המתנה במרפאות שלנו לא מושבים על כאלה כסאות...'. כאשר ראה על מה הצדיק יושב, הבין שלא התכוונו להעליבו. התיישב והציג את עצמו. נמצא מישהו שיתרגם את דבריו. "באתי בעניין המרפאות בלונדון. מה הרב התכוון בעצתו לסגור את המרפאה? מה אתם רוצים להרוויח על חשבוננו? ומי ישלם לו את ההפסד?" השיבו הצדיק: "אלוקים ישלם לו!". המשיך השותף והקשה: "למה הרב מורה לו לעשות את זה, הרב מתכוון לסדר אותנו באיזה דרך. הרי ברור שמהו מסתתר פה".

הרב הראה על הגמרא ואמר: "התורה אומרת, שהוא צריך לוותר, אסור לאדם לרדת לאומנות חברו. הוא לא היה צריך לקבוע את המרפאה שלו לידכם". הלה נדהם: "ומה עם ההפסדים שלו?". הרב השיבו: "זה על חשבוננו, אלוקים אומר שצריך לעשות את זה. זו לא שאלה של הפסד ורווח, כך עליו לעשות!". "הבנתי, הרב כך יעץ למתחרה, ומה הרב מיעץ לנו? הרי יש לו קשרים עם אנשים בעלי השפעה, מה יגידו עלינו? פתחו מרפאה מצליחה ואנחנו הורדנו אותה, עלולים להיות לנו יחסי ציבור גרועים, זה ייראה רע בתקשורת. אף אחד לא יאמין שהוא עזב מרצונו בגלל עצת הרב".

הרב הררה קמעא ושאל: "היכן יש לכם סניפים באנגליה?". "בלונדון", השיב. "יש עוד ערים באנגליה, במנצ'סטר יש לכם סניף? תפתחו שם, ותתנו לו להיות מנהל". "הוא לא יסכים לעבוד תחתינו", השיב. "תעשו אותו שותף, הוא מוכשר, בעל יכולות, שיכל להילחם בגוף גדול כמו שלכם". "הרב, אני יכול לדבר על זה עם שותפי?". ביקש רשות ודיבר עם השותפים בלונדון. סיכמו, שהרעיון מוצא חן בעיניהם. עתה הוציא האיש מכיסו 3,000 יורו והניחם על השולחן... "מה זה?", תמה הרב. "דמי יעוץ כפי שנהוג".

אמר הרב: "תיקח מיד את הכסף חזרה!". התפלא האיש: "אני לא מבין, ככה זה בכל מקום. אני לא מסכים להיות נצלן לזמן, שהרב הקדיש לי". אמר הרב: "אלו שלוקחים דמי יעוץ הם למדו בשביל הכסף. הכסף נותן להם חכמה, רצון לייעץ טוב. אבל אני לא למדתי לייעץ. אני אומר, לפי מה שאני מבין מהתורה" - הצביע על הגמרא - "זה לא הולך עם כסף, אם אקח כסף לא יהיה לי שכל לייעץ!".

"סופו של סיפור", לאחר זמן סיפר האיש, "סגרתי את המרפאה בלונדון, שילמתי פיצויים לרופאים ובעלי הנכס. חודשיים אחר כך כבר פתחנו את המרפאה במנצ'סטר - ההבטחה התקיימה כל כך מהר!".

(מעובד מהעלון הנפלא 'נר לשולחן שבת')

מעשה ביהודי שעזב את הארץ, ופתח מרפאה גדולה בלונדון. הוא נתן תנאים טובים למטופלים, מחירים הוגנים. הרופאים נתנו יחס חם, חייכו לכולם והמרפאה שלו הפכה לסיפור הצלחה. באותו איזור כבר הייתה מרפאה גדולה של רשת מרפאות וקליינטים מהמרפאה הזו עברו אליו. הבעלים של הרשת העבירו אליו מסרים תקיפים שכדאי לו לסגור. איומים במשפטים וכדו'. בתחילה לא התייחס אליהם. אמר לעצמו: "יהיה בסדר...". גם סמך על ידידיו בעלי השפעה בפרלמנט וברשויות.

כאשר בעלי הרשת ראו, שאינו נכנע, הם הגישו נגדו תביעה בבית דין, ופתחו במסע תקשורת נגדו. העסק החל להיראות רציני ומסובך מאוד. לאותו בעל מרפאה יש חבר שהציע לו ללכת לבקש עצה מרב גדול שהוא מכיר בארץ ישראל. "מה איכפת לך, כדאי לך, הוא חכם מופלא, צדיק גדול", שיכנע אותו. כך יום אחד נכנסו לביתו של מרן הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן זצ"ל בעל המרפאה וחברו. סיפר האיש את השתלשלות הדברים. שאלו הצדיק: "למה שלא תצטרף אליהם?". - "הם לא צריכים אותי, יש להם כבר מרפאות באיזור". שאלו רבינו: "אז מה הם רוצים?". ענה האיש: "שאגור את המרפאה שלי".

שאלו רבינו: "ולמה שלא תסגור?". נדהם האיש: "עבדתי קשה להקים את המרפאה, זוהי פרנסתי". השיבו רבינו: "יש פרנסות אחרות" - "אבל יש לי חוזה שכירות של הבניין, חוזים עם רופאים. אני אצטרך לשלם פיצויים". "כמה זה יעלה לך?" לאחר חישוב אמר: "מדובר בכשבעים אלף יורו פיצויים. סכום עצום!".

אמר לו רבינו: "לא לוקים אין 70,000 יורו לתת לך?". הסתכל היהודי בתדהמה ושאל: "מדוע שאלוקים ייתן לי שבעים אלף יורו?". אמר רבינו: "מי שמוותר בשביל השלום לא מפסיד, נער הייתי וגם זקנתי, ראיתי הרבה בחיי, אני יכול להעיד, ראיתי מקרים רבים, לא מפסידים אם מוותרים בשביל שלום!".

"הרב יכול להיות ערב על הסכום הזה?". "לא", השיב הרב, "אין לי אפילו עשירית מהסכום". "אז מי יתן לי סכום כזה?". "אתה צריך שאני אתן לך? חסר לאלוקים כסף לתת לך? דע, חמישים שנה אני מיעץ לאנשים ואף פעם לא יעצתי עצה שחשבת שהיא רעה, אני מבטיח לך שזו עצה טובה!".

"אם אקבל את עצת הרב, אאבד את פרנסתי, הרב יכול להבטיח לי פרנסה אחרת?". אמר רבינו: "מי שמוותר מרוויח, פרנסה-אני לא יכול להבטיח, אבל לא תפסיד!". עמד הלה נבוך, לא ידע מה לעשות. כאן התערב חברו, באומר: "אל תהיה טיפש, תעשה מה שהרב אומר". "טוב, כשאחזור ללונדון אדבר איתם".

אמר רבינו: "דבר עכשיו". והראה בידו תנועת שיחה בטלפון... "תתקשר עכשיו לאנגליה ותודיע על החלטתך לסגור את המרפאה". "אבל הם יצחקו ממני, במשך זמן אני נלחם איתם, ופתאום אני מוריד את הראש". "ומה תפסיד מזה? קצת כבוד...", ענהו רבינו, "אני אדם זקן ולא צריך כבוד, אתה צעיר, כבוד אתה לא צריך, אתה צריך כסף, רווחים, פרנסה!".

האיש יצא החוצה ובישר למתחריו על החלטתו. תדהמתם הייתה עצומה. בלונדון הוא נפגש עם בעלי רשת המרפאות,

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל וולד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברק דב ז"ל אביבה בת איריין ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בן אסתר ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן פרחת ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל יעקב בן פרחת ז"ל לטיף בן פרחת ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה זילפה בת רדה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אביבה לוש ע"ה אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בן חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה

לע"נ

תנצבה